UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Visual Library

aliquid facere iniuſtum. vel arguitur mundus de iſta iuſticia. qa
ſi criſtus iuit ad patrem iuſtū erat. vt toto corde quilibet p9 eū
aſcenderet: celeſtia appeteret. et contemneret terrena. Colo. tcō.
que ſurſuȝ ſunt querite. vbi xp̄s eſt in dextra dei ſedens ꝛc. quia
vero homines magis iſta terrena diligunt. iō merito mund9 ar/
guitur de iniuſticia quā non ſeruauit. Quarto poſſunt iſta v̓ba
ſic intelligi. Arguetur enim mundus de iuſticia. qꝛ perſequendo
chriſtuȝ. iuſte priuatus eſt preſencia chriſti. ipſe em̄ iuit ad p̄reȝ
et non comparuit. D Deinde explicat quare arguenduſ
ſit mundus de iudicio De iudicio autē: arguet ſp̄ūſſanctus mū/
dum: quia princeps mundi huius .i. dyabolus qui dicit̄ p̄nceps
quaſi partē capiens. partem enim hominū et angeloꝝ ſuggeſti/
one ſua cepit Apoca. 12. cauda eius trahebat terciam partē ſtel/
laꝝ celi. et miſit eos in terram: iam iudicatus eſt: tripliciter iu-
dicatus eſt dyabolus. primo ſm Aug. li. de queſtionibꝫ veteris
et noue legis. Judicatus eſt dyabolus in cā ſaluatoris. quia p/
curauit mortem eius. qui ſine crimine erat. Item ſm eundē lib°
de verbis dn̄i. Ex quo dyabolus eiectus eſt de corde credētium.
xp̄o iam iudicatus eſt vt non ſit amplius mundi princeps. Itē
ſm eundem ſuper Johan. princeps huius mundi iudicō ignis
et̄ni irreuocabiliter deſtinatus eſt. Si igitur princeps mundi iu/
dicatus eſt reus in cauſa ſaluatoris. argumentum eſt a maiori.
ꝙ mundani homines qui occiderunt xp̄m iudicabuntur rei. Itē
ſi princeps mundi dei iudicio eiectus eſt de dominnio hominum
arguuntur pctores qui ei adherent. ꝛ eundem iterato p̄ficiunt
principem. Item ſi princeps iudicatus eſt gehenne inferni. iudi-
cabuntur multo amplius qui eum ſequuntur. merito igitur ar/
guuntur qui ita terribile dei iudicium nō timent. 2. Pe. 2. Si ei
deus angelis peccantibus non peperit. quomodo credible eſt
vt non iudicet peccatores. quod iudicium terribile eſt. vt dicit̄
in eadem canonica ꝙ angeli fortitudine et virtute maiores hoi/
bus illud portare non potuerunt ꝛc. Tercia pars. T
Ercio cum dicitur Adhuc multa: promittitur diſci-
pulis inſtructio p ſp̄ūmſanctum et quatuor facit. pri°
tangitur diſcipuloꝝ indiſpoſitio ad capiendum v̓ba
criſti: Adhuc multa habeo vobis dicere. Infinita ei
ē ſcia criſti. Sed non poteſt portare modo: nō eſt dubiuȝ. vt di/
cit Aug. quin oīs veritas in preſenti vita non cognoſcit̄: cū di/
cat apl's: ex p̄te cognoſcim9. Quādiu igit̄ ſum9 in p̄nti vita nō
poſſum9 portaē illa m̄lta q̄ diċ nob̄ xp̄s cū viderim9 eū ſicuti ē
facie ad faciē. ꝛ ſiles ei erim9. vl' di͛ ꝙ m̄lta hēat xp̄s dicē apl'iſ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

exponendo et declarando veritatem diuinitatis ſue. que poſtea
cognouerunt ꝑ ſpm̄ſanctū. Scdo ꝓmittit doctrina ſpūſancti. cū
aūt venerit ille ſpūs veritatis. dr̄ ſpūs veritatis qui a ꝓcedit a
filio qui veritas eſt. Item qꝛ eſt ip ſa veritas eſſentia. Itez ab ip/
ſo eſt oīs veritas. vñ Amb. veri tas a quocunqꝫ dicat̄ a ſpūſan-
cto eſt: docebit vos oēm veritatē: Vel ſm̄ aliam lr̄am. deducet
vos in oēm veritatem oēm quidem veritatem docet ſpūſanctus
et in oēm veritatem deducit. que vtilis ſit et ſaluti ꝓficua ꝓpter
qđ ꝑ ſpiritumſanctū ſcta eccl̄ia ꝯuincit oē mendacium erroris.
vel deducet in oēm veritatem in futura vita. vbi tota veritas re-
plebit intellectū beatoꝝ. Deinde ꝓbat ꝙ ſpūſſanctus oēm doce/
at veritatē. Non eī loquet̄ a ſeme tipo: Scdm ꝙ dicit. Didim9
Loqui in trinitate non eſt accipiendū ſm̄ nr̄am ꝯſuetudinē. ſꝫ
ſm̄ intellectū iuxta formā incorꝑalis nat̄e. Scdm ḡ ꝙ dic̄. Au.
loq̄ ſpiritūſanctū. eſt ſpiritūſanctū eſſe. ⁊ qꝛ non eſt ſpūſſanctus
a ſemetipo. ſed eſt a pr̄e ⁊ filio. iō a ſemetipo non loquit̄. Sed
quecūqꝫ audiet loquet̄: ſm̄. Au. ſpūiſancto audire eſt ei eſſe vt
licꝫ origo ſctiſpūs ſit eterna ſine tp̄e tn̄ ſignificat̄ ꝑ tempus fu-
turꝝ quia oī tp̄e eſt talis origo. et qꝛ natura iſti9 originis futu/
ra erat in cognicōe fideliū. Et eſt attendendū. ꝙ ſic̄ ſpūs nō lo/
quit̄ a ſemetipo nō eſt. ſꝫ quecunqꝫ audiuit qꝛ auditus ab alio
ita ſpūales hoies a ſemetipis non loquunt̄. ſed augunt inſtin-
ctum ſpūſſancti. Act. z. Repleti ſunt oēs ſpūſancto ⁊ loquebā/
tur ꝓut ſpūſſanctus dabat eloqui illis. R Tercio ponit̄
futuroꝝ denuntiatio. ꝑ quā vt dic̄ Cri. eleuiauit mentē diſcipu/
loꝝ. qꝛ nihil auidius ab hoib9 expetit̄ q̄ꝫ ſcire futura: Et q̄ ven-
tura ſunt ānunciabit vobis: h aūt impletū eſt in ꝓphetis noui
⁊ veteris teſtamenti. qui ꝑ ſpiritū ſanctū futura ānunciauerūt. et
hec futura vel ſunt ſtatus eccl̄ie. quē ꝓuiderūt apl̄i. ⁊ maxie Io-
in. Apo. qui de ꝑſecucōib9 et exaltacōe ecc̄ie ꝓphetizauit. vl̄ iſta
futura ſunt gaudia celeſtis patrie que ſpūſſanctus reduxit ī me/
moriam apoſtolis cum paciebantur ꝓ cōfeſſione nominis xp̄i.
Quarto ponitur chriſti clarificatio: Ille me clarificabit: ille ali-
quem clarificat. qui claritatem ipſius manifeſtat. chriſtus autem
priuſq̄ꝫ veniret ſpirituſſanctus non erat apud homines in clari-
tate diuinitatis. quia ſolum homo credebatur. ſed veniens ſp̄s
ſanctus illuminauit mentes diſcipulorum. oſtendens eis clari-
tatem chriſti. in qua equalis eſt deo patri. et vlterius fecit vt ip/
ſi apoſtoli clarificarent chriſtum. laudes eius et gloriā toti mū/
do predicantes. de quibus dicitur. Prouerbiorum octauo. Qui
elucidant me vitam eternam habebunt: quia de meo accipiet

ſpũſancto accipe eſt ſibi eſſe ⁊ pcedere. Nam eni pt ſpũſanct9 accipe accidens vllum. vl aliud qd ipe non ſit. ppter qd datur intelligi q ipe pcedat a filio. Et hec eſt cauſa quare ſpũſanctus clarificat filiũ. q2 ipa3 claritate filii accipit cũ ſit ei equalis i vni- tate diuine nature nec accipit ſpũſanct9 tpaliter aliquid a filio ſed ab eterno. ipm tñ qd accipit ab eterno tpaliter nunciauit aplis. vnde dic: et ãnunciabit vobis: illud eni qd accipit ſpũſ- ſanctus a filio. ſ. diuinitatis natura. ſic eſt altũ ⁊ ſup oem intel- lectum. q niſi nunciãte ſpũſancto ad noticiam ipius nullus poſ- ſet atingere. Rogemus ergo ꝛc. Prima pars.

Dñica quinta. poſt paſca ſer. xlvi

Men amen dico vobis ſi qd pecieritis ꝛc. Jo. 16. Sic dicit Cri. merito petentis negligentia repre- hendit. vbi de dantis miſcdia non dubitat. Ecce igit quãta eſt mia dei de qua non dubitat. Tan- ta certe vt non ſolũ patis ſit tribuere petita. ſed eciã rogat et hortat nos vt petamus put ↄtinet in pñti euãge- lio. quod in tres ptes diuidit. Jn quaꝝ pma agit d ſecura ex au- dicoe nraꝝ peticionũ. Jn ſcda pmittit apta ↄtemplatio diui mo- rum. ibi. hec in puerbijs. Sed in tercia exprimit deuota cofeſſio fidei diſciploꝝ. ibi. dicunt ei diſcipli. De oroe igit et ↄtempla- tione atq ↄfeſſione fidei pñs euangeliũ loquit. Circa pmu3 q- tuor inducit. quibo puocamur peticoes nras deo porrigere. pri- mum eſt veritas pollicentis. p quam certificamur ↄſequi poſtu- lata. iurauit ei xps qui mentiri non pt. q deus pr dabit quic- quid pecierimus in noie eius vñ dicit. A Amen amen .i. vere vere: dico vobis: p veritatem iurat xpus. qui veritas eſt. nam vt dicit aplus Heb. 6. oes homines p maiorem ſui iurant. xps vero quia non habet maiorem p ſemetipm iurat Gene. 22. per memetipm iuraui dicit dñs. Aſſumitur aũt iuramentum ad ↄfirmacoem eius qd incredibile poſſet videri ex ſui magni- tudine. q2 vero aliquibo poſſet eſſe dubiũ deũ prem oia nra vo- ta exaudire io ſubiuramẽto xps h repmiſit. ⁊ nõ ſemel tm ꝫ bis iurauit dicẽs. Amẽ amẽ. vt i vitate duplicati iuramẽti ſtet oẽ verbum nec iurauit p oipotenciã aut maieſtatẽ ſuã. ꝫ p vitate3 ſuã. q2 ceramentũ dicti ↄfirmat vitatẽ nullũ aũt veꝝ ſic ↄfirmat quemadmodũ ipa vitate vñ tale iuramentũ ĩfallibilẽ dicti vita- tem oñdit. Deide pòit q̃tuor ↄdicoes obſuãdas ipeticoibo nriſ. B Prima ſpectat ad id qd petit. q illud ſit aliquid ⁊ non ſit nihil vnde dicit: Si quid .i. ſi aliquid: pecieritis: qd ſit verũ ens quidam vero petunt vana et inutilia ⁊ talia deo loquuntur